

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201094
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8820201094.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX M., zastúpený JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 50 490 044, proti žalovanému: G. X. X., P. XX, XXX XX W. - P. X. P., G.: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokát, AK Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp 63/2020-70 zo dňa 30.11.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a II. výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že bolo dôvodné vyhovieť žalobe o primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, nakoľko zákon toto právo priznáva aj vtedy, keď ujma len vzniknúť mohla za podmienky, že sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca sa v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 411/2015 úspešne domáhal ochrany svojich práv, čím boli naplnené ustanovenia § 4 a 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel v celom rozsahu s tým, že výška požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe porušenia práva.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu.

4. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie zo strany žalovaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal vznesenou námietkou nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľov. V tejto veci žalobca, respektíve spotrebiteľ neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti určených na ochranu spotrebiteľa, nakoľko v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 411/2015 zo strany žalobcu nebol rozporovaný nárok a obrana spočívala len vo vznesení námietky premlčania a z uvedeného dôvodu bol v konaní procesne úspešný. Takáto námietka však nepredstavuje úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľom v zmysle § 3 ods. 5 veta tretia Zákona č. 250/2007 Z.z. pre účely priznania primeraného finančného zadosťučinenia. S touto otázkou sa vyporiadaval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 6Cdo 389/2015 a 6Cdo 127/2017. Uplatnením premlčaného nároku žiadne práva žalobcu v spore porušené neboli, preto mu nemohol

vzniknúť nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Porušením práv spotrebiteľa by mohlo byť konanie, ktoré vykazuje znaky nekalosti, agresívnej obchodnej praktiky, klamaní a podobne, pričom takéhoto konania sa nedopustil ani právny predchodca žalovaného, ktorý uzavrel zmluvu o úvere ani samotný žalovaný. To, že žalovaný využil svoje právo uplatniť svoju pohľadávku na nestrannom a nezávislom súde nemôže byť dôvodom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v prospech žalobcu. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto konaní sa súd prvej inštancie nevysporiadal s námietkami vznášanými žalovaným ohľadom právneho posúdenia nároku žalobcu, čím došlo zo strany súdu prvej inštancie k vydaniu nepreskúmateľného rozhodnutia, pričom preskúmateľnosť rozhodnutia nepochybne je porušením práva strany sporu na spravodlivý proces. Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR či Ústavného súdu SR vyplýva, že súdne rozhodnutie vyžaduje, aby obsahovalo odpoveď na námietky vznášané stranami sporu, pričom práve dostatočné dôvody musia byť uvedené ku skutočnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie. V prípade, ak súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú a relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú stranou sporu, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti).

7. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia nepochybne je porušením práva strany sporu na spravodlivý proces. Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR či Ústavného súdu SR vyplýva, že súdne rozhodnutie vyžaduje, aby obsahovalo odpoveď na námietky vznášané stranami sporu, pričom práve dostatočné dôvody musia byť uvedené ku skutočnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07). 20. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí, a preto je nepreskúmateľný.

8. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 30.09.2020 namietol odôvodnenosť žaloby tým, že uplatnením premičaného práva žiadne práva žalobcu ako spotrebiteľa neboli porušené, pričom tohto porušenia sa nedopustil žalovaný a žalobca nemá aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku z dôvodu absencie aktívneho konania spotrebiteľa pre priznanie nároku. S týmito námietkami sa súd prvej inštancie absolútne nevysporiadal, nevenoval pozornosť tejto obrane, pričom priznanie nároku odôvodnil len všeobecnými okolnosťami, ktoré však v danom prípade naplnené neboli. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto opätovne posúdiť nárok žalobcu, a to s

ohľadom na znenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. v účinnom znení a podrobne sa zaoberať skutočnosťami, či v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7C 411/2015 bolo preukázané úspešne spotrebiteľom porušenie práva alebo povinnosti, ktorú stanovuje Zákon č. 250/2007 Z.z. alebo osobitné predpisy dodávateľom, a to samozrejme vo vzťahu k právnej úprave účinnej v čase rozhodovania súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 411/2015. Až po zodpovedaní tejto otázky, ktorú súd prvej inštancie vo svojich záveroch odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP posúdiť dôvodnosť nároku žalobcu.

9. Zároveň bude povinnosťou súdu prvej inštancie sa vyporiadať aj s namietanými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 6Cdo 389/2015 a 6Cdo 127/2017.

10. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP a v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).